

AZ ÉRTEKEZÉS TÉZISEI

Theses of the Dissertation

Hevesi Nándor

Szent reménytelenség, analóg kísértetek és növényi forradalmak

Tézisek magyar nyelven

1. A médiumköziség alkotói praxisunkban nem műfajok egymás mellé helyezése, hanem átjárási módszer: a motívumok film, installáció, zene, performansz, archívum és közösségi esemény között vándorolnak, és minden átlépésben új jelentést, új anyagi és politikai működést kapnak.
2. A véletlen, a technikai hiba, az analóg anyag sérülése és az amatőr jelenlét nem kiküszöbölendő zavar, hanem tudást termelő alkotói tényező. A gyakorlatban ezek bontják meg az előre rögzített szerzői kontrollt, és teszik lehetővé az önszerveződő, kollektív forma létrejöttét.
3. A kollektív szerzőiség a Buharov-praxisban közös tudatállapotként írható le. A jelentés nem egyetlen szerzői központból keletkezik: szereplők, helyszínek, tárgyak, hangok, technikai hibák és nézői döntések együtt szervezik a művet.
4. Az analóg kép politikai és érzéki pozíció. A Super/Normal 8mm szemcséje, karca, lejátszága és anyagi bizonytalansága ellenáll a teljes technikai kontroll képzetének; az „analóg kísértet” a múltat nem lezárt dokumentumként, hanem a jelenbe visszatérő, alakítható anyagként működteti.
5. A „szent reménytelenség” alkotói és etikai módszer: a cselekvést leválasztja a siker garanciájáról. A mű létrejöhet kedvező intézményi háttér, biztos jövőkép és eredményígéret nélkül is; a figyelem, az együttműködés és a cselekvés önmagában válik gyakorlattá.
6. A mestermű Szittyá Emil archívumát nem háttéranyagként használja, hanem médiummá alakítja. A marbach-i kéziratkutatás, az álomnapló, a Super/Normal 8mm, a telefonhangok, a történeti és pszeudodokumentumok térbeli montázsa a nézőt is a jelentés szervezőjévé teszi.
7. Az antimilitarizmus a kutatásban történeti téma és jelen idejű művészeti feladat egyszerre. Szittyá háborúellenes öröksége az erőszakmentes ellenállás,

a propaganda eltérítése, a humor és a hatalmi képzelet „hackelése” felől kapcsolódik a kortárs művészeti praxisunkhoz.

THESES OF THE DISSERTATION

Hevesi Nándor

Holy Hopelessness, Analog Ghosts and Plant Revolutions:
Intermedial Passages in the Artistic Practice of Igor and Ivan Buharov

Theses in English

1. In our artistic practice, intermediality is not the juxtaposition of genres but a method of passage: motifs migrate among film, installation, music, performance, archive and communal event, acquiring new meanings and new material and political functions with each transition.
2. Chance, technical error, damaged analogue material and amateur presence are not disturbances to be eliminated but knowledge-producing artistic factors. They loosen predetermined authorial control and enable self-organising, collective forms to emerge.
3. Collective authorship in the Buharov practice can be described as a shared state of consciousness. Meaning does not originate from a single authorial centre: performers, locations, objects, sounds, technical errors and viewers' decisions organise the work together.
4. The analogue image is both a political and sensory position. The grain, scratches, expiry and material uncertainty of Super/Normal 8mm resist the fantasy of total technical control; the "analogue ghost" activates the past as mutable material returning into the present rather than as a closed document.
5. "Holy hopelessness" is an artistic and ethical method that separates action from the guarantee of success. A work can emerge without favourable institutional conditions, a secure vision of the future or a promised result; attention, collaboration and action become practices in themselves.
6. The masterwork transforms Emil Szittyá's archive from background material into a medium. The Marbach manuscript research, the dream diary, Super/Normal 8mm, telephone voices, historical and pseudo-documents form a spatial montage in which the viewer also participates in organising meaning.
7. Antimilitarism functions in the research both as a historical subject and as a present artistic task. Szittyá's anti-war legacy connects to our contemporary practice through nonviolent resistance, the diversion of propaganda, humour and the "hacking" of the imagination of power.